

Fiți siguri de Dumnezeu!

(Seid Gottes gewiß!)

Jeffersonville, Indiana, SUA, 25 ianuarie 1959

Ilie, Tișbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.” Și Cuvântul DOMNULUI a vorbit lui Ilie, cu aceste vorbe: „Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit, și ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului. Vei bea apă din pârâu, și am poruncit corbilor să te hrănească acolo.”

El a plecat și a făcut după Cuvântul DOMNULUI. S-a dus și s-a așezat lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului. Corbii îi aduceau pâine și carne dimineată, și pâine și carne seara, și bea apă din pârâu. Dar după câțva vreme pârâul a secat, căci nu căzuse ploaie în țară. Atunci Cuvântul DOMNULUI i-a vorbit astfel: „Scoală-te, du-te la Sarepta care ține de Sidon, și rămâi acolo. Iată că am poruncit acolo unei femei văduve să te hrănească.” Ilie s-a sculat și s-a dus la Sarepta. Când a ajuns la poarta cetății, acolo era o femeie văduvă care strângea lemne. El a chemat-o, și a zis: „Du-te și adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau.” Pe când se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou, și a zis: „Adu-mi, te rog, și o bucată de pâine în mâna ta.” Și ea a răspuns: „Viu este DOMNUL, Dumnezeul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri.”

Ilie i-a zis: „Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai, pregătește-mi întâi mie cu untdelemnul și făina aceea o mică turtă, și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău. Căci așa vorbește DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina, până în ziua când va da DOMNUL ploaie pe fața pământului.” Ea s-a dus, și a făcut după Cuvântul lui Ilie. Și multă vreme a avut ce să mănânce, ea și familia ei, și Ilie. Făina din oală n-a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s-a împuținat, după Cuvântul pe care-l rostise DOMNUL prin Ilie.

Pentru predica din dimineța aceasta, înainte de a trece peste ocean, am ales din textul acesta tema cu numele „Fiți siguri de Dumnezeu!”

Să ne rugăm! DOAMNE, binecuvântează acum Cuvântul Tău în timp ce este vestit. Fie ca Duhul Sfânt să ne ia gândurile și să ne pregătească pentru cercetare, căci noi L-am rugat să vină. Noi nu venim la casa DOMNULUI pentru a fi văzuți sau să-i vedem pe alții, ci pentru a învăța de la Tine felul Tău, căile Tale și să

recunoaștem planul Tău, pentru ca să fim întotdeauna în stare și ne întâlnim cu o siguranță adevărată cu problemele vieții, fiind siguri de Dumnezeu. Îngăduie, DOAMNE! Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

A fost o dimineață îngrozitoare, așa de cald și cu mult praf. Oamenii flămânzeau pe stradă. Pământul era așa de fierbinte, încât aproape că ardea. Toate acestea erau o oglindire a păcatelor și decăderii lor morale. Vedeți, Ahab domnea atunci peste Israel, el a fost cel mai rău împărat al Israelului. Nici un împărat nu a fost așa de rău ca Ahab. El a primit învățătură, știa totul mai bine, și totuși el a făcut tot ce nu-I plăcea lui Dumnezeu. El avea o oaste mare, și oamenii de sub conducerea lui erau foarte bogați. Dar voi nu puteți face mult timp ceea ce nu-I place lui Dumnezeu.

În ceea ce privește căsătoria lui, în loc să meargă și să ia de nevastă o femeie din poporul lui, el s-a dus și s-a căsătorit cu o păcătoasă, închinătoare la idoli. El s-a căsătorit cu Izabela. Ea nu era credincioasă. Nici un credincios n-ar trebui să se căsătorească vreodată cu un necredincios, în nici un caz, ci numai cu credincioși. Dar Ahab a făcut fapta aceasta urâcioasă. Fără îndoială că Izabela era o femeie frumoasă. El a fost fascinat de înfățișarea ei, în loc să fie atent ce era ea. Mulți oameni mai fac și astăzi aceeași greșală. Ea a adus închinarea la idoli în națiune, la popor. Poporul, preoții, predicatorii au devenit o pradă a acestei cerințe populare. Este un tablou comparabil cu țara noastră de astăzi. Și noi am cedat la cerința populară! Fără îndoială că preoții au crezut că este în ordine dacă conducerea recomandă aceasta. Eu nu dau nimic pe recomandarea unei conduceri, ci trebuie să fie ceea ce recomandă Dumnezeu. Dar oamenii au crezut că este în ordine, dacă iau parte la ceremoniile lor lumești.

Poate cineva mă roagă să repet ce am spus, că tabloul este asemănător cu timpul de astăzi. Noi nu suntem de părere că suntem închinători la idoli, dar noi totuși suntem, și conducerea sprijină aceasta. Oamenii de astăzi care aduc slava idolilor sunt închinători la idoli. Unii dintre ei idolatrizează stelele de cinema ca idoli. Alții idolatrizează banii ca idolul lor, alții stelele de cinema. Dar tot ce puneți înaintea lui Dumnezeu, este un idol, indiferent ce este.

Satana, dușmanul nostru, este așa de înțelept încât ne pune câteodată biserica pe primul loc, înaintea lui Dumnezeu. Poate voi aveți o biserică mare. Poate este o clădire mare, o denominațiune mare, poate o adunare mare, dar să nu lăsați nimic în inima voastră înaintea lui Dumnezeu. Tot ce este pus înaintea lui Dumnezeu, este un idol — divinitate păgână.

Poporul știa că nu era așa de duhovnicește ca sub alte domnii ale altor împărați, dar ei se gândeau că fiind o națiune religioasă, totul este în ordine. Pe același drum am ajuns și noi acolo. Acum câteva luni am vorbit cu unul din prietenii mei cei mai buni. El a spus: „Frate Branham, eu sunt de părere că tu ești prea exact cu

Statele Unite.” El a spus: „Tu strigi mereu împotriva păcatului și cum va pedepsi Dumnezeu această națiune.”

Eu am spus: „El trebuie să o facă ca să fie drept.”

El a spus: „Frate Branham, tu uiți că această națiune a fost ridicată pe baza Scripturii. Părinții noștri au venit aici. Dumnezeu ne-a dat această moștenire. Noi suntem o națiune religioasă.” Eu am răspuns: „Este adevărat și nimeni nu știe cât de mult prețuiesc eu această națiune. Dar, fratele meu, și Israelul a fost ales de Dumnezeu. El le-a trimis lor prooroci și bărbați mari. Dar Dumnezeu nu poate suferi păcatul. El l-a lăsat pe Israel să secere ce a semănat; și dacă El s-a îngrijit ca Israelul să secere ce a semănat, atunci El ne va lăsa și pe noi să secerăm ce am semănat. El nu se uită la fața omului.”

Noi am ajuns până acolo încât credem că ne putem odihni pe ceea ce au făcut părinții noștri, sau pe ceea ce au făcut marii întemeietori ai bisericii noastre, pe jertfele lor pe care le-au adus lui Dumnezeu. Ei au fost în ordine și sunt foarte apreciați, dar noi nu ne putem lua mântuirea de la ceea ce au făcut ei. Mântuirea este un lucru individual între om și Dumnezeu. Nu cu națiunea noastră, nu cu biserica noastră, ci noi singuri vom fi răspunzători înaintea lui Dumnezeu. În țara noastră s-a ajuns până acolo, încât și celor mai duhovnicești oameni, bărbați și femei, le lipsește ceva în inima lor. În ultimele săptămâni m-am ocupat de aceasta și am dedus că punctul central în inimile oamenilor este că ei pun mare preț pe lucrurile trecute. Ei umblă și spun: „Dumnezeu îmi dă cel mai mare lucru din asta sau cealaltă ... Dumnezeu îmi dă asta și cealaltă ...” Voi vă faceți iluzii.

Lucruri materiale mari nu sunt întotdeauna în voia lui Dumnezeu. Dumnezeu lasă ploaia peste cei drepți și peste cei nedrepți. Lumea nu are nevoie astăzi de o eroare a credinței, nici de o autoînșelare, chiar dacă este denumită duhovnicească. Câteodată credința înfăptuiește minuni mari și totuși nu vine dintr-o inimă duhovnicească. Nu a spus DOMNUL nostru: „*Mulți îmi vor zice în ziua aceea: DOAMNE, DOAMNE! N-am făcut noi una și alta în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.*” Ce este fărădelegea? Este ceva despre care știți cum este corect și totuși nu o faceți. „*Niciodată nu v-am cunoscut*”, va spune El. Noi trăim în timpul acesta?

Noi nu avem acum nevoie de multe lucruri materiale; acestea le avem. Noi nu avem nevoie de o biserică mai mare, nu adunări mai mari. Noi nu avem nevoie de mai multe programe de radio și televiziune. Astfel de lucruri nu mai avem nevoie. Astăzi este important să fim duhovnicești. Noi avem nevoie de oameni care se smeresc înaintea lui Dumnezeu, chiar dacă nu au nici un ban, și se roagă atâta timp până când Duhul din ei este satisfăcut cu bunătatea lui Dumnezeu și în interiorul inimii lor are loc o trezire prin care poziția și atmosfera în care trăiesc

va fi schimbată. Poate nu posedați nici măcar o pereche de pantofi, sunteți îmbrăcați rău, dar ceva cântă în inima voastră slava lui Dumnezeu. Asta îmi place mai mult decât toți banii acestei lumi. Voi nu puteți spune că lucrurile materiale sunt întotdeauna un semn al binecuvântării lui Dumnezeu.

David a spus înaintea DOMNULUI că celui nedrept îi merge bine. Dar Dumnezeu l-a întrebat: „*Ai văzut sfârșitul lui?*” Indiferent cât este de bună îmbrăcămintea pe care o purtăm, sau cât avem de mâncare, aceasta nu ne aduce în prezența lui Dumnezeu. Acest trup trece, indiferent cât îl îngrijim de bine. Aici este vorba despre sufletul din om, de starea Duhului care vine în prezența Dumnezeului celui viu.

Noi luăm lucrurile ca de la sine înțeles. Noi credem că numai pentru că suntem o națiune ... Dar așa a crezut și Ahab și Israel în timpul acela. Ei au luat ca de la sine înțeles, că este totul în ordine. Preoții și predicatorii lor au încercat să spună: „Totul este în ordine, totul este frumos.” Dar ei aveau pe unul care s-a ridicat împotriva lucrurilor false, căci el știa că Dumnezeul Sfânt nu putea fi mulțumit cu moda modernă într-o religie nelegiuită. Dumnezeul cerului rămâne și astăzi același. În ciuda tuturor străduințelor și lucrurilor mari pe care încercăm să le facem, Dumnezeu totuși nu va privi mulțumit în jos, fie doar dacă noi avem o viață sfântă înaintea Lui.

Noi putem construi școli sau biserici, să fim organizații mari, să facem lucruri mari; dar Dumnezeu nu va fi mulțumit până când sufletul omenesc nu se va odihni pe altarul lui Dumnezeu, închinat pentru lucrarea lui Dumnezeu. Și aceasta nu se mai poate găsi. Voi puteți vedea că adunările voastre de rugăciune sunt așa de slabe. Înainte de a merge în pat, voi vă rugați numai un moment Aceasta se întâmplă poate numai o dată sau de două ori pe zi. Noi toți suntem vinovați. Națiunea noastră decade moral. Peste tot avem mulți Billy Graham și Oral Roberts, dar numai dacă vine o sete în inima americanilor vor fi aduși înapoi la Dumnezeul cel viu - la o trăire vie, până se va înfăptui o credință nemuritoare în Dumnezeu, — altfel ne vom sparge capetele, cum se spune. Poate noi mergem pe stradă cu pieptul scos și cu gulere întoarse dorind să fim numiți doctor sau reverend. Poate sunteți predicatori din una din cele mai mari biserici din țară, smeriți cum nu se poate mai bine, nici un om nu poate să ne atingă viața cu degetul; fie doar dacă interiorul sufletului este cuprins de focul lui Dumnezeu și noi avem o dorință după El ca: „...*un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!*” Când vom avea o astfel de trăire?

Comunismul cuprinde tot mai mulți. Toate aceste uniri pe care le facem noi, nu îl vor opri. Este spus dinainte că El va veni. Dar Dumnezeu cheamă Biserica Lui.

Să ne întoarcem la femeie. Ea a fost de același fel ca Ilie, căci de obicei lucrările voastre arată ce sunteți. Ea a fost aleasă să-l găzduiască pe proorocul lui Dumnezeu. Gândiți-vă, ea a fost păgână și nu evreică.

Țara se afla în căldură și seceta. Bineînțeles că femeia aceasta era o credincioasă, căci Dumnezeu nu ar fi chemat-o, dacă nu ar fi fost vrednică să-l găzduiască pe proorocul lui Dumnezeu. El nu l-ar fi trimis niciodată pe proorocul său într-o casă nevrednică. Nu a fost alegerea lui, ci al lui Dumnezeu. Nu ea l-a chemat, ci Dumnezeu. El a fost adus la un pârau, corbii l-au hrănit. A fost porunca lui Dumnezeu să se întâmple ceva. Dumnezeu s-a adresat unei credincioase, care era de același fel ca Ilie. Ea era o văduvă. Noi toți știm prin ce a trecut ea ca văduvă; soțul ei era decedat și ea trebuia să-l crească pe fiul ei cel mic.

În țările acelea ei depindeau de recolta lor. Ei nu aveau măsurile pe care le avem noi astăzi, ca de exemplu preparatul pentru protecția plantelor. Ei depindeau de recolta lor. Pentru că răutatea oamenilor și decăderea imorală a adus seceta peste țară, ei flămânzeau și mureau.

Apoi noi am observat că ea s-a rugat fără îndoială seară de seară și noapte de noapte, când a văzut că făina ei scade până a mai rămas de-abia o cană. Ea mai avea numai un pumn de făină. Moartea era pe cale să intre pe ușă. Nu exista nici o posibilitate să cumpere ceva. Națiunea flămânzea. Și din ulei a mai rămas numai o lingură. Numai un pic de ulei și un pic de făină mai era între ea și moarte. Ea s-a rugat cu seriozitate. Dacă este vorba despre casa voastră, atunci va fi mai serios decât aici în dimineața aceasta, dacă știm că moartea este în fața ușii. Noi ne putem închipui că ea s-a rugat toată noaptea pentru ziua următoare. Ea vedea ce palid devenea fiul ei, care era cam de 3-4 ani. Ea putea vedea cum îi ieșeau la iveală oasele, pentru că flămânzea. Cred că a fost ceva îngrozitor pentru această mamă să vadă toate acestea; și totuși cu mâinile întinse spre Dumnezeu, ea s-a rugat zi și noapte. Mai era numai un pumn de făină și o lingură de ulei.

Voi știți, este curios. Fie ca Dumnezeu să vă ajute ca aceasta să pătrundă în voi, de parcă ar fi ultima dată când mă auziți predicând. Lăsați că acesta să fie un mesaj. Este foarte curios. Dar totuși Dumnezeu face câteodată lucruri în felul acesta. Voi știți, dacă ne recunoaștem păcatele și împlinim condițiile lui Dumnezeu, atunci credem în Dumnezeu. Trebuie să ne întâlnim cu aceste situații, și anume conform voiei Lui. Noi am recunoscut păcatele noastre, noi am pus corect tot ce a fost pe dos, am făcut ce am știut. Tot ce a cerut Dumnezeu de la noi. Atunci am împlinit cerința. Și totuși El nu ne răspunde.

Eu sunt sigur că astăzi le vorbesc unor oameni care sunt într-o astfel de situație. Eu însumi am fost deseori în aceasta situație. Eu m-am gândit asupra vieții mele și am rostogolit fiecare piatră. Dacă găseam ceva pe dos, mergeam acolo, o recunoșteam și spuneam: „O, DOAMNE, eu o voi aduce în ordine”, mergeam

acolo și o făceam. Apoi veneam înapoi și ziceam: „DOAMNE, TU ești Dumnezeu. TU îmi vei răspunde. Sigur că am împlinit fiecare cerință pe care ai cerut-o de la mine. Tot ce ai cerut Tu, am făcut.” Și totuși El nu se mișcă, ci rămâne pe loc. Asta este când trebuie să fiți siguri că El este Dumnezeu. Să nu fiți descurajați, este important numai ca voi să fiți siguri de Dumnezeu în inima voastră.

Să ne întoarcem la textul meu: Fiți mai întâi siguri, înainte de a face ceva.” Fiți siguri în inima voastră că este de la Dumnezeu, și dacă ați îndeplinit tot ce a spus El, atunci sunteți siguri că El este Dumnezeu. Aceasta este când credința este în lucrare, chiar acolo. Credința este pregătită și știe că El este prezent.

Voi ați împlinit fiecare cerință. Voi credeți că El este aici. Credința este statornică. O, slăvit să fie Numele Lui. Credința nu se clatină căci este sigură că Dumnezeu îi răspundește pe cei care Îl caută cu adevărat. Fie ca aceasta să pătrundă adânc în voi și să nu vă părăsească niciodată. Dacă voi ați împlinit cerințele lui Dumnezeu și credeți în inima voastră că El este prezent, atunci Dumnezeu vă cercetează numai credința. Asta El o face cu plăcere. Voi ați recunoscut păcatele voastre și ați împlinit fiecare cerință a lui Dumnezeu, și El totuși rămâne liniștit. Gândiți-vă, credința spune: „El este prezent.” Credința ține tare neștiind ce este în legătură cu aceasta, dar ea știe că El este prezent. Este sigură că El este prezent. Gândiți-vă, dacă El este prezent, atunci Cuvântul Lui trebuie să fie confirmat ca adevărat. Dacă El a cerut de la voi să înfrunțați aceste situații și voi ați făcut-o, atunci El are datoria să se îngrijească de Cuvântul Său. Să nu dați înapoi și să spuneți: „Eu nu am fost vindecat.” O, săracilor, slabi în credință! Să nu credeți asta. Dacă voi ați recunoscut, ați adus totul în ordine și ați îndeplinit toate cerințele lui Dumnezeu, atunci credința se bazează pe aceasta. Nimic nu o poate mișca. El este prezent. Voi sunteți siguri de aceasta. Cei care-L așteaptă pe DOMNUL, primesc puteri noi. Ei se înalță ca vulturii. Ei aleargă fără să obosească. Ei umblă fără să istovească.

Așteptați! Dacă voi ați îndeplinit cerințele Lui, atunci credința voastră va rezista la proba puterii. Dacă voi ați îndeplinit cerințele lui Dumnezeu și ați făcut tot ce a cerut Dumnezeu de la voi, atunci credința voastră se odihnește în faptul că El este prezent. Fiți siguri de Dumnezeu. Voi știți, El ne cercetează cu plăcere. El vrea să vadă reacția credinței voastre. Ați știut aceasta? Dumnezeu vrea să vadă cum reacționați. Dacă voi spuneți: „O, DOAMNE, eu Te cred; TU ești Salvatorul meu. Eu cred că TU ești Vindecătorul; eu cred că TU ești Acela care ne dă Duhul Sfânt; toate aceste lucruri de care am eu nevoie, TU ești Dumnezeul care mi le dă.”

Dacă voi recunoașteți toate păcatele și Îi promiteți lui Dumnezeu tot ce vreți și faceți dacă veți fi vindecați, și dacă apoi nu se întâmplă, atunci voi fugiți că un laș

undeva. De așa ceva Dumnezeu nu are nevoie. Este imposibil ca El să se folosească de voi. Pentru El este imposibil să vă împlinească dorința, căci El poate răspunde numai la credință. Apoi voi plecați dintr-o dată, fără că El să poată răspunde. Dar credința sinceră adevărată este sigură că Dumnezeu este prezent. Fiți siguri, El este prezent.

Dacă Dumnezeu vă roagă să faceți una sau cealaltă, să recunoașteți păcatele, etc., și voi ați făcut-o, atunci credința vă spune că El este prezent. Este sigur că se va întâmpla. Cerința voastră trebuie să fie acceptată. Eu sper că voi ați înțeles. Dacă voi sunteți siguri de Dumnezeu — Dumnezeu este sigur de Cuvântul Său. El așteaptă numai să vă cerceteze. El a făcut-o deseori.

Să vorbim despre unele cazuri. Noi ne gândim la bărbații din cuptorul de foc. Ei nu au îngenunchiat în fața idolului. Dumnezeu a avut încredere în ei. Când au auzit că trebuie să intre în cuptorul de foc, ei au zis: „*Dumnezeul nostru este în stare să ne salveze din cuptorul de foc. Dar dacă El nu o va face, totuși tu să știi că noi nu ne vom închina înaintea niciunui idol de-al tău.*” Ei erau siguri; Ei erau siguri de Dumnezeu. Ei știau că El este Iehovah. El știau că El răspunde la rugăciuni. Dacă El o face sau nu în cazul acesta, va fi numai spre bine. Așa au explicat ei, au recunoscut păcatele și au intrat în moarte. Când au fost aruncați în cuptorul de foc, ei erau siguri de Dumnezeu; chiar dacă El i-ar fi lăsat să ardă, atunci El i-ar fi înviat la înviere. Ei erau siguri de Dumnezeu, căci ei știau că Dumnezeu va face totul spre binele lor.

Dacă noi suntem siguri de Dumnezeu, știm că El va face totul spre binele nostru. Ei au dat o explicație. Ei erau siguri. Ei au intrat în cuptorul de foc. Dumnezeu i-a lăsat să intre acolo și a avut grijă de ei. El vroia să le vadă reacția.

Când a întrebat împăratul: „V-ați închinat când au sunat trâmbițele?”, ei au răspuns: „Nu, noi nu ne-am închinat.” Așa de tare este credința voastră. „Dacă voi nu v-ați închinat, atunci cunoașteți porunca mea?” „Da, noi cunoaștem porunca ta.” „Porunca mea este ca cuptorul să fie încălzit de șapte ori mai tare decât de obicei și voi să fiți aruncați înăuntru. Vreți să vă închinați acum?” „Nu, noi nu ne închinăm.” Aceasta a fost credința lor.

Dumnezeu a spus: „Eu vreau să văd ce vor face. Eu vreau să văd reacția credinței lor.” Porunca a fost: „Legați-i de mâini și de picioare și aruncați-i în cuptorul de foc.” Ei se apropiau de cuptorul de foc, focul era în fața lor. Dumnezeu tot mai privea încă. Dar ei erau siguri că El este Dumnezeu. Ei au depus mărturia lor. Ei au adus în ordine tot ce știau. Ei erau siguri că El este Dumnezeu. Ei au fost aduși la cuptorul de foc. În ultima clipă El a venit din cer într-un vânt, le-a adus răcoare, i-a mângâiat și a vorbit cu ei. Dumnezeu lasă credința voastră să vină la un punct în care reacționează. În Vechiul Testament Iov era acuzat de Satana, pârâșul, că ar fi păcătuیت pe ascuns. Iov știa că el nu a

păcătuit. El știa că tot ce a făcut a recunoscut și a adus o jertfă pentru iertare. Aceasta a fost cerința lui Dumnezeu. Aceasta a fost tot ce cerea Dumnezeu. Recunoașterea și jertfa. Asta a făcut Iova Satana a spus: „El este bogat, eu îi voi lua cămilele, oile, etc.” La sfârșit el i-a luat și copiii, care erau cei mai apropiați inimii lui. Iov a rămas statornic. El era sigur de Dumnezeu, căci El îi vorbise și împlinise cerințele Sale. El a cercetat tot și a observat: „Eu am adus jertfa. Eu m-am gândit în inima mea: poate au păcătuit fiii și fiicele mele la o serbare, au făcut ceva în taină și au ascuns în inimă, astfel eu voi aduce o jertfă pentru ei și voi face de cunoscut lucrarea lor falsă.” O, Dumnezeule, dacă un om respectă ce a poruncit Dumnezeu, atunci el este sigur de Dumnezeu și știe că El trebuie să răspundă.

Credința Îl cheamă de fiecare dată la faptă. Dacă voi ați făcut tot ce este corect și ați îndeplinit cerințele Lui, dacă ați recunoscut, ați adus totul în ordine, restituit și în fața lui Dumnezeu, atunci nu mă deranjează cât de liniștit rămâne Dumnezeu. El este totdeauna Dumnezeu, El așteaptă numai ca credința voastră să reziste la cercetare. Voi ați făcut faptele voastre. Acum El vrea să vadă credința prin faptele voastre. El vrea să vadă ce veți face. Dacă ați fost unși și s-au rugat pentru voi, atunci așteptați-L pe Dumnezeu pentru a vedea ce credeți într-adevăr; nu să mergeți în duminica următoare iarăși acolo dacă a venit cineva în oraș care se roagă pentru bolnavi. El așteaptă pentru a vedea reacția credinței voastre. Nu cumva să veniți în ziua următoare și să spuneți: „Eu mă simt așa de rău. Eu nu cred că am fost vindecat.” Atunci voi nu sunteți deloc capabili să veniți în rândul de rugăciune. Voi nu sunteți încă pregătiți. Voi nu credeți că El este Dumnezeu.

Poate voi spuneți: „Frate Branham, eu nu sunt de acord cu tine.” Faptele voastre dovedesc ce sunteți: „După roadele lor îi veți recunoaște.” Dacă un om spune că este un creștin, dar mai bea, fumează, joacă jocuri de noroc, povestește glume murdare și spune că o parte din Biblie este corectă și una nu, chiar dacă el predică Evanghelia și tăgăduiește o parte din Biblie, mai este încă un păcătos. El nu este încă în ordine.

Dar dacă voi recunoașteți public că Dumnezeu este același Dumnezeu, și voi v-ați pus viața în mâinile Lui și spuneți: „DOAMNE, eu sunt lutul, TU ești olarul”, atunci puteți să vă rugați pentru ce vreți. Credința nu se va mișca; ea va rămâne statornică. Chiar dacă sunteți aruncați din stânga în dreapta prin unele situații, totuși credința nu va fi mișcată, căci voi sunteți siguri că El este Dumnezeu. El este Dumnezeu și împlinește făgăduințele Sale. El nu poate da o făgăduință și să nu o îndeplinească. Dacă El este Dumnezeu, atunci împlinește făgăduințele Sale. O, eu iubesc aceasta. El trebuie să rămână la aceasta.

Iov și-a adus jertfele sale. El a făcut totul. El se știa în ordine. Pe acolo treceau unii membrii ai bisericii, unii din alte denominațiuni și îi spuneau: „Iov,

recunoaște că ai păcătuit, altfel Dumnezeu nu te-ar pedepsi în felul acesta, doar dacă TU ai păcătuit.” Dar Iov răspundea: „Eu mi-am recunoscut păcatele și am adus jertfa înaintea lui Dumnezeu. Eu nu sunt un păcătos.” El știa unde se află. Totul a mers mai departe și mai departe. Totul a devenit foarte greu pentru a-l face pe Iov să-L tăgăduiască pe Dumnezeu și jertfa lui.

În momentul în care va îndepărtați de ceea ce ați mărturisit, voi vă arătați slăbiciunea, îndoiala voastră față de Dumnezeu. Voi Îl rugați pe Dumnezeu pentru ceva, apoi umblați și vă îndoiiți. Atunci voi sunteți îndoielnici și nu credincioși. Iov știa unde se află. El a rămas statornic pe fundament. Nu este de mirare că poetul a spus în ceasul morții: „Pe Hristos, stâncă neclintită, este poziția mea, toate celelalte motive sunt nisip mișcător.”

Mărturisirea lui Iov era o stâncă neclintită. Chiar și soția lui iubită s-a dezis când a dispărut sănătatea lui și avea bube pe corp, blestemând ziua nașterii lui: „Prefacă-se în întuneric ziua aceea, și să nu mai strălucească lumina peste ea! Noaptea aceea! S-o acopere întunericul...” Soția lui a spus: „Iov, este ca vai de tine. Bleastă-mă pe Dumnezeu, și mori!” El a răspuns: „Vorbești că o femeie nebună.” El era sigur că Dumnezeu este acolo și că el a împlinit cerințele Lui. O, acum mă simt foarte bine. El știa că a împlinit cerințele lui Dumnezeu. Cu aceasta era încheiat. Dumnezeu a cercetat credința lui. El va cerceta și credința voastră și a mea.

Dacă noi am îndeplinit cerințele Lui: „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.” Aceasta este făgăduința Lui. „Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe presbiterii Bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele DOMNULUI. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și DOMNUL îl va însănătoșa.” Cu aceasta s-a încheiat. „Mărturișiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții.” Voi ați îndeplinit cerințele lui Dumnezeu. „Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” Fiți siguri de Dumnezeu! Fiți siguri în inima voastră că credeți Cuvântul lui Dumnezeu. Iov a fost sigur. Soția lui a spus: „De ce nu bleastă-mi pe Dumnezeu și mori? Este tot mai rău cu tine.”

Satana vă spune mereu: „Ție nu îți merge mai bine ca înainte de ungere. Ție nu îți merge mai bine ca înainte de rugăciunea predicatorului. Predicatorii și-așa nu sunt în ordine.” Nu este vorba despre predicator. Este vorba despre credința voastră în Dumnezeul viu. Nu este vorba despre ce este predicatorul, ci despre ce este Dumnezeu. Predicatorul nu a dat niciodată făgăduința aceasta. Dumnezeu a dat făgăduința. Nu este vorba despre predicator, ci despre Dumnezeu și credința

voastră, ca să credeți că Dumnezeu este prezent. Fiți siguri de Dumnezeu. Fiți siguri că Dumnezeu este prezent, că este Cuvântul lui Dumnezeu și Dumnezeu este în Cuvântul Său.

Iov a spus: „TU vorbești că o femeie nebună. DOMNUL a dat, DOMNUL a luat, slăvit să fie Numele DOMNULUI.” El era sigur că Dumnezeu este prezent. Când a exprimat El aceasta, a început să tune și să fulgere. Dumnezeu s-a prezentat. El este chemat întotdeauna la fapte, chiar dacă El tace mult timp.

Asta face El. El privește în jos spre americanii aceștia care se apropie de iad, hulitorii care merg la biserică. Eu nu sunt mânios, dar păcatul îl supără pe oricine este neprihănit înaintea lui Dumnezeu. Eu nu sunt mânios pe națiune, nu pe oameni. Eu sunt mânios pe Satana care cauzează aceste lucruri și îi orbește pe oameni cu acestea. Acești păstori și predicatori orbi îi lasă să treacă cu o teologie oarecare făcută de oameni. Voi trebuie să fiți născuți din nou. Dumnezeu împlinește Cuvântul Lui. Priviți-L cum este El, și nu priviți spre ei. Fiți mai bine siguri că Dumnezeu este prezent. Ei au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea.

Să ne întoarcem la această femeie. Ea știa că El este Dumnezeu. Făina era tot mai puțină și la fel și uleiul. Situația era tot mai rea. Dar Dumnezeu a lăsat să se întâmple astfel. El o face cu plăcere așa. El cercetează cu plăcere credința voastră pentru a vedea cum procedați. Voi vă lăsați unși și alții să se roage pentru voi. Atunci starea voastră se înrăutățește și mai mult. „Satano, vino aici, Eu știu că el mă crede.” Slăvit să fie Dumnezeu în veci. O, ce minunat! „Cercetează-l acum. Eu știu că el a crezut Cuvântul.” Ar putea spune El aceasta despre voi?

Despre Iov El a spus: „Fă ce vrei cu el, numai de viața lui nu ai voie să te atingi, căci Eu știu că el mă iubește. El a adus jertfa și a îndeplinit cerințele Mele. El a făcut ce i-am spus Eu. El crede. Rostogolește-l peste cărbuni, dacă vrei.” El i-a luat total. Dumnezeu i-a dat-o apoi dublu înapoi. Sigur că El o va face. El cercetează credința noastră pentru a vedea dacă credem într-adevăr că El este Dumnezeu.

Femeia a putut să spună fără îndoială: „Eu m-am rugat și m-am rugat. Eu știu că sunt o păgână nevrednică.” Gândiți-vă, Isus a vorbit despre ea în Biblie, spunând: „Erau multe văduve în Israel; și totuși Ilie n-a fost trimis la niciuna din ele, afară de o văduvă din Sarepta Sidonului care era păgână.” El putea să spună: „Eu m-am rugat.”

Când ea a văzut ultima ei bucată, moartea era poate pe cale să intre pe ușă. Pentru fiecare mai era numai puțin. Ea și fiul ei ar fi murit. Eu pot să văd cum ea se ruga toată noaptea. Vânturile fierbinți băteau. Pământul avea crăpături. Oamenii urlau și strigau pe stradă. Ea se plimba prin casă, îl privea pe băiatul ei cel mic, s-a uitat la pijamaua lui, picioarele lui mici ieșeau afară, se uita la mâinile

ei crăpate. Ea se plimba încolo și încoace, și a spus: „Eu știu că El este Dumnezeu. Eu am mărturisit totul; eu am făcut ce a cerut El. Eu mă rog pentru viața noastră spre slava Lui.” Dumnezeu a văzut-o.

Poate ceilalți au ieșit la plimbare, au mers la dans, s-au făcut frumoși, aveau un program modern de televiziune, se distrau în lume. Dar această femeie era singură cu Dumnezeu.

Se crăpa de ziua. Băiatul a plâns toată noaptea de foame. „Ce mai pot să fac cu acest pumn de făină?” Voi știți, făina simbolizează pe Hristos. Fiecare cititor al Bibliei știe că Hristos a fost jertfa de mâncare. Grâul pentru jertfa de mâncare trebuia măcinat foarte fin la o anumită moară. În ceea ce mă privește pe mine, eu cred că Hristos este același ieri, azi și în veci. Eu îmi ocup poziția într-o lume plină de necredincioși. Eu tot mai cred că El este același ieri, azi și în veci.

Moara a măcinat fiecare grăunte în același fel, căci El este același. El este același Dumnezeu care a fost atunci. Chiar acum în dimineața aceasta. El va fi întotdeauna același. Aceasta a fost însemnătatea jertfei de mâncare. Untdelemnul simbolizează Duhul Sfânt. Aceasta rezultă din multe legături. De aceea noi ungem cu untdelemn prin care este reprezentat Duhul. Ce este? În Ioan 4 este scris: *„Închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.”* Isus a fost Adevărul. El a fost jertfa de mâncare. Untdelemnul a fost Duhul. Când Duhul este unit cu adevărul, trebuie să ia naștere ceva. Uniți untdelemnul cu făina și astfel rezultă o turtă.

O, unde este credința voastră? Chiar dacă Cuvântul lui Dumnezeu este predicat în simplitate, totuși în puterea Lui, că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, și Cuvântul este împărțit ca hrană, totuși trebuie amestecat cu untdelemn. Și dacă este numai o lingură, este adevărat.

Pentru ce este pregătit? Este pregătit pentru cruce, pregătit să se jertfească pe Sine însuși. Dacă Cuvântul a fost predicat și prin aceasta l-ați amestecat cu Duhul, atunci este o jertfă dacă tăgăduiți fiecare durere, fiecare boală și tot ce este în contradicție cu Cuvântul și luați poziție. Doctorul poate spune una sau cealaltă. Asta nu face nimic. Voi vă ridicați. Dumnezeu a spus. Făina este acolo, untdelemnul este adăugat și sunt amestecate împreună.

Eu aud o voce. Este în zorii zilei. Vocea spune: „Ieși afară, adună lemne!” Ea a spus: „Eu adun două bucăți de lemne.” Aceasta formează o cruce. Ea are făina și untdelemnul. Ea este acum chemată la faptă — să procedeze astfel. Indiferent câtă făină și cât untdelemn mai aveți, voi trebuie acum să acționați și să aduceți o jertfă.

În vremurile vechi nu exista o posibilitate mai bună de a face un foc, decât de a pune două lemne unul peste altul și să fie aprinse în mijloc. Așa fac indienii focul lor. Deseori am stat toată noaptea la foc, punând lemnele unele peste altele în foc.

Ambele lemne formau o cruce. Biblia spune: „Ea s-a dus acolo și le-a luat.” În același timp a răsunat un tunet pe munte și i-a vorbit proorocului: „Du-te în orașul în care ți-am poruncit.” O, ambii erau ascultători. Ceva trebuia să se întâmple. Ambii ascultau.

Dacă predicatorul predică Cuvântul și acel ce aude acceptă prin credință și procedează astfel, atunci trebuie să se întâmple ceva. Dacă sunteți păcătoși, atunci trebuie să fiți salvați. Dacă sunteți bolnavi, atunci trebuie să fiți vindecați. Dumnezeu a făgăduit, dacă suntem siguri de Dumnezeu.

Așa de sigur cum El este Dumnezeu, așa trebuie să împlinească El Cuvântul Lui. Desigur! Porunca sună: „Du-te în oraș, căci Eu i-am poruncit unei văduve să se îngrijească de tine.” Proorocul a văzut o vedenie. El nu știe unde merge. Dar nu asta este important. El este numai ascultător. Nici ea nu știa unde erau lemnele. Undeva erau două lemne prin curte. Ea s-a dus în curte și a privit în jur. O, era așa de cald! Strigătul din oraș era de auzit. Haimanalele intră înăuntru, își beau vinul lor și altele. Ea privește pe stradă în jos; nu vede nimic. Ea găsește o parte din cruce —jertfa. Ea găsește și cealaltă parte și o ridică.

O, ce trist trebuie să fi fost. Moartea era în fața ușii. Ea și fiul ei mai aveau ceva din turtă. Asta era tot. Câteodată noi auzim vocea, când este trist. Când a ridicat a doua bucată de lemn și era pe cale să se întoarcă, a auzit un glas deasupra porții: „Adu-mi apă într-un vas.” Cu ambele bucăți de lemn în mână, ea s-a întors. Făina și untdelemnul erau deja amestecate și pregătite. Asta a făcut ea. Cuvântul și Duhul trebuie întotdeauna să fie amestecate. Puneți-o ca jertfă pe cruce și tăgăduiți tot ce este în contradicție cu ceea ce ați cerut. Așa este corect. Eu le-am amestecat, acum iau lemnele.

Glasul a spus: „Dă-mi să beau dintr-un vas.” Ea a văzut un bărbat cu barbă, cu chelie, îmbrăcat cu o piele de oaie care se apleca peste poarta ei. El arăta ca un domn politic, în vârstă. Ea a spus: Cu El îmi voi împărți apa. Apa vieții. Voi sunteți binevoitori să i-o dați fiecăruia mai departe, să i-o spuneți fiecăruia și să mergeți peste tot. „Un moment, domnule.”

Ea a venit înapoi cu cele două lemne în mână. Glasul a strigat încă o dată. „Nu numai apă, dar și un pic de pâine.” Pâinea vieții, apa vieții. Era pentru viață? Ea ar fi murit, dacă nu ar mai fi avut. „Adu-mi din apa ta și din pâinea ta.” Ce găsim aici? Ce lecție ne este dată? Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucrări vi se vor da pe deasupra. „Adu-mi să beau și dă-mi un pic de pâine.”

În tristețea ei, ea s-a întors. Eu o pot auzi cum spune: „Stimate domn, TU te deosebești de toți ceilalți bărbați pe care i-am văzut eu vreodată. Când te-am auzit vorbind, am observat că ești sigur în tot ce zici. Dar eu n-am decât un pumn de făină și o lingură de untdelemn. Eu le-am amestecat și chiar am vrut să o pregătesc pe aceste două bucați de lemn. Atunci eu și fiul meu vom mânca și vom muri. Mai mult nu am.” Dumnezeu mai întâi. Indiferent de ceea ce spune cineva sau ce dovezi avem, cât de trist arată, indiferent ce este, puneți-L pe Dumnezeu și Cuvântul Său pe primul loc.

„Doctorul spune că eu nu mă pot vindeca.” Puneți Cuvântul pe primul loc. „Eu sunt un păcătos prea mare. Eu sunt o curvă. Eu sunt un jucător de cărți. Eu sunt un bețiv.” Puneți Cuvântul lui Dumnezeu pe primul loc. „De vor fi păcatele voastre cum e cărmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lăna.” Dumnezeu mai întâi.

„Du-te și adu-mi mai întâi o turtă mică. Tot ce ai adu-mi mie.” Sunteți pregătiți să puneți totul în mâinile Lui? Viața mea, tot ce sunt eu. Eu am cincizeci de ani. „Ești pregătit, William Branham să îmi predai totul? Sunteți pregătiți copii, să îmi dați viața voastră? Sunteți pregătiți? Puteți să o faceți? Voi bolnavilor, puteți să vă încredeți în Mine, să mă puneți pe primul loc?” „Adu-mi să beau și dă-mi din pâinea ta.” Ea s-a uitat la el. El i s-a spus ceva și bărbatul știa despre ce vorbea. Dar Dumnezeu îi cunoaște pe ai Săi. „Oile Mele ascultă de glasul Meu.” Ei știu dacă este conform Scripturii, dacă este corect sau nu.

Ea s-a întors ascultătoare înapoi. Aceasta trebuie s-o faceți și voi. Când ea s-a întors și a ascultat ce a spus proorocul, a venit tunetul din cer, astfel încât fiecare trebuia și privească în sus și să asculte. A venit un tunet din glasul proorocului, încât fiecare păcătos și fiecare bolnav o auzea: „Așa vorbește DOMNUL!” O, cum dorim să auzim aceasta. De câte ori nu au venit oameni la poarta mea și au spus: „Vino la noi, fiica mea, copilul meu, acela și celălalt... vorbește numai Cuvântul!” Cum puteți spune înainte de a fi în gura voastră. Atunci ați zice de la voi. Dar ei doresc atât de mult să audă pe „Așa vorbește DOMNUL!”

S-a auzit ceva de peste gard. Tristețea ei a fost întreruptă, căci a ascultat. „*Așa vorbește DOMNUL. Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina, până în ziua când va da DOMNUL ploaie pe fața pământului.*” O, ce mângâiere.

Ea a copt pâinea, i-a dat-o proorocului, s-a dus înapoi și a mai pregătit una pentru ea și pentru fiul ei. Ei au mâncat și au băut și aveau din belșug pe pământ. De unde a venit aceasta? Cum a ajuns acolo? Spuneți-mi științific, de unde a venit făina. De unde a venit untdelemnul? Cum a ajuns în vas? În fiecare dimineață ea a golit vasul și ulciorul, dar când mergea înapoi era din nou iarăși totul plin. Era acolo. De unde venea? Credeți Cuvântul lui Dumnezeu. Fiți siguri de Dumnezeu.

El este Creatorul. Poate v-ați pierdut sănătatea, poate v-ați pierdut părtășia. Credeți Cuvântul Lui. Fiți siguri că El este Dumnezeu. Vremurile triste nu vor mai fi așa de triste dacă credeți Cuvântul Lui și sunteți siguri că El este Dumnezeu.

În Germania am văzut un tablou la care mă tot gândesc. Un pictor german a pictat un tablou care se numește „Țara norilor”. Dacă îl priviți de la depărtare este înnorat și trist. Sunt nori care se unesc, dacă priviți de la o anumită distanță. Dar dacă vă apropiați mai mult, se schimbă. Atunci vedeți aripi de îngeri care se ating, cântând „Aleluiah DOMNULUI”. Așa este câteodată cu o întristare. Dacă o priviți de la o distanță mai mare, arată mahnită și întunecată. Dar dacă credeți Cuvântul lui Dumnezeu și sunteți siguri că El este Dumnezeu, atunci apropiați-vă. Apoi veți vedea cum se ating aripile îngerilor.

Așa cum s-a cerut totul de la Avraam în timpul lui, așa a fost și la această femeie. „Pune-l pe altar.” Poate vi se strigă în dimineața aceasta: părăsiți căile voastre, necredința voastră; părăsiți tot ce aveți. Luați atunci untdelemnul și Cuvântul, amestecați-le și puneți-le pe altarul jertfei. Atunci veți constata că Dumnezeu va depune mărturie, așa de sigur cum stau eu aici pe platformă. Gândiți-vă asupra acestui lucru, în timp ce ne rugăm. Aveți o dorință în dimineața aceasta? Aveți în dimineața aceasta un necaz mai mare decât puteți suporta din punct de vedere fizic? Aveți prea puțini bani, încât nu puteți să vă plătiți chiria? Au nevoie copiii de încălțăminte nouă și voi nu aveți bani să le cumpărați? Oala din casa voastră este goală și ulciorul este aproape uscat? Nu puteți să cumpărați hrană pentru animale sau altceva nu este în ordine? Gândiți-vă, El a dat o făgăduință.

Sunteți bolnavi? Doctorul spune că este nevoie de operație și voi nu aveți bani pentru aceasta. Sunteți în necaz? Sunteți păcătoși? Necazul vostru este mare. Voi știți, dacă vă cheamă astăzi Dumnezeu, sunteți pierduți. Voi ați decăzut, departe de Dumnezeu, deși voi faceți parte dintr-o biserică. Și totuși voi știți că nu sunteți în ordine. Conștiința voastră v-o spune conform Cuvântului, că nu sunteți corecți. Voi aveți un necaz. Nu lăsați ca aceste cuvinte să cadă sub spini sau pietre, nici în inimi de piatră. Fie ca acestea și cadă pe pământ roditor. Dacă sunteți bolnavi și doctorul spune că nu puteți deveni sănătoși, și voi îi promiteți lui Dumnezeu ci îi veți sluji în toate zilele vieții voastre, voi sunteți siguri că El este Dumnezeu, astfel veniți și îndepliniți cerințele Lui! Dacă aveți un necaz, atunci veți ridica cel puțin mână spre Dumnezeu și să mărturisiți prin aceasta că aveți nevoie de ceva? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Să ne rugăm!

O, DOAMNE, așa de sigur cum stau în dimineața aceasta pe acest podium, eu știu că nu este ridicată nici măcar o mână fără să nu o vezi Tu. Căci TU ești Dumnezeu. TU ai spus: „Nu se vând oare două vrăbii la un ban?” Cu cât suntem noi mai mult decât vrăbiile? Cât de multe mâini ai văzut Tu, ale ființelor

muritoare pentru care a murit Fiul Tău Isus. TU vezi mâinile lor care sunt mai mult decât o vrăbie care ar putea cădea în dimineața aceasta. Eu cred că astăzi n-am primi nici măcar un ban pentru o grămadă de vrăbii, căci nimeni nu le vrea. Ele ar cauza numai stricăciuni. Dar TU le cunoști pe toate. Fiecare pană din trupul lor. TU cunoști fiecare fir de păr din capul nostru.

O, DOAMNE, răspunde-ne la rugăciunile noastre. Lasă-i să fie siguri că TU ești Dumnezeu. Duhul Tău este lucrător. Fie că toată greutatea și fascinația acestei religii moderne să fie luată de la ei. Ei spun: „O, eu fac parte dintr-o anumită biserică.” O, Dumnezeule, fie ca toate acestea să dispară și să fie luate acum din mintea lor. Fie ca în momentul acesta să primească imaginea pentru viața veșnică. Apoi ei vor căuta și vor dori să știe ce este Dumnezeu, și ei sunt atunci siguri că El este prezent și se ține de Cuvânt.

Păcătoșii să se pocăiască și să se pregătească pentru botezul în Numele lui Isus Hristos. TU ai făgăduit că le vei da Duhul Sfânt. TU ai spus, DOAMNE. TU îndeplinești făgăduința Ta.

Acolo este un decăzut care este sigur că TU ești Dumnezeu. Ei au plecat, dar fie ca ei să vină astăzi înapoi, căci TU ai spus: „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lână.*” Dacă sunt bolnavi aici, fie ca ei să înțeleagă că TU ești Dumnezeu. TU împlinești Cuvântul Tău. TU trebuie să îți ții Cuvântul.

Ei se aduc personal prin duhul, untdelemnul, care este în ei, ca să poată depună mărturie că ei cred și sunt de acord cu Cuvântul, pâinea vieții care ne-a fost dată. Pentru acești oameni ai Vechiului și Noului Testament s-a jertfit Hristos, pentru a arăta că El este același ieri, azi și în veci. Fie ca ei să amestece Cuvântul cu untdelemnul, Duhul, pe care-l au, să se ridice și să spună la altar: „DOAMNE, asta este tot ce am. Ți-o aduc Ție.” O, cum o vei înmulți Tu. Cum este chemat Dumnezeul istoriei să lucreze! Cum se va ridica Iehovah cu o inimă plină de dragoste: „Acolo sunt copiii Mei care mă ascultă. Eu îi voi trece prin cercetare. Ei vor aduce dovada că Mă iubesc și Mă cred. Ei sunt siguri că Eu o voi face, căci este scris: „*Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută.*” Îngăduie în ceasul acesta. Noi îți predăm totul Ție.

În timp ce noi avem capetele aplecate, eu vreau ca acei care au nevoie de ceva, să se ridice. Dacă sunteți siguri că El este Dumnezeu și împlinește făgăduințele Sale și El vă va da salvarea și mântuirea sau altceva, dacă sunteți siguri că El este Dumnezeu, atunci ridicați-vă vă rog. Și dacă vă rugați pentru altceva, ridicați-vă. Dacă sunteți siguri de Dumnezeu, atunci faceți de cunoscut problema voastră în adunarea sfinților. Voi o faceți prin faptul că vă ridicați. Păcatul este necredința. Poate sunteți membrii bisericii. Eu vorbesc despre păcat, despre necredință. Puneți-vă ca jertfă. Voi sunteți pregătiți să jertfiți totul. Voi veniți la cruce. Voi veți

jertfi acum întreaga voastră necredință. Predați-i Lui tot și recunoașteți că El este prezent. Voi sunteți siguri că El răspunde.

Dacă este acesta cazul cu voi, atunci ridicați mâna și rămâneți așa. DOAMNE, TU ești Dumnezeu. Ei au amestecat aici untdelemnul și făina. Ei o aduc la cruce — focul lui Dumnezeu să cadă în inimile lor și să mâncați jertfa. Tu vei veni din cer cu un car de foc. Tu vei mișca cerurile și pământul pentru a-i răsplăti.

În timp ce ei stau acolo cu mâinile ridicate, mărturisind că ei cred și se pun pe ei înșiși și tot ce este al lor pe altar — o, Dumnezeul cerului, Tu ești Judecător în cer și pe pământ, sigur va lăsa Judecătorul cerului și al pământului să domnească dreptatea. Sigur El își va ține Cuvântul. TU cunoști inima femeilor și a bărbaților, inima acestor oameni. O, Dumnezeu și DOMN, și eu mi-am ridicat mâinile, căci eu știu că acum va veni o schimbare în slujba mea. Eu cred că Tu ești acolo. Eu Te-am văzut stând acolo, acolo în stâlpul de foc. Eu am văzut că Tu ai cercetat tainele din inimile oamenilor. Nici măcar o dată nu ai dat greș. Tu ai făgăduit acolo la colțul străzii (la râu), când ai început, că vei face aceste lucruri. Tu m-ai ocrotit în toată lumea. Eu sunt sigur că TU ești Dumnezeu. De aceasta sunt sigur.

Eu mă aduc și pe mine împreună cu acești oameni ca jertfă, și tot ce am pun în slujba Ta, o, DOAMNE. DOAMNE, din nou voi merge prin lume. Ajută-mă, o, Dumnezeule. Dacă nu Te-am crezut vreodată, atunci iartă-mi păcatul. Iartă-mi necredința mea. Eu știu că TU ești prezent și îi vei răsplăti pe cei care Te caută. În același timp recunosc păcatele poporului meu, slăbiciunile lor, îndoielile lor. În timp ce ei stau aici cu mâinile ridicate, eu mărturisesc păcatele lor, DOAMNE, și toate slăbiciunile. Trimite Duhul Sfânt peste noi cu pecetea ocrotirii Tale. TU ești Dumnezeu și ești acum aici pentru a ne primi, pentru ca să ne iei în brațele Tale și să ne restitui nouă ca mântuiți tot ce am pierdut. Dacă este vorba despre sănătate, atunci fie ca Tu să ne-o restitui înapoi. Dacă este vorba despre sufletul nostru, fie ca El să înflorească și să strălucească, umplut cu Duhul Sfânt, odihnindu-se în prezența lui Dumnezeu. Dacă este necredință, fie că credința să ne fie restituită din nou, DOAMNE, că să putem muta munți. Îngăduie, o, DOAMNE. Noi credem că TU lucrezi. Duhul Sfânt îi străpunge pe toți în această clădire. El este peste oameni și lucrează în inimile lor ca să-L accepte pe Dumnezeul cel viu. Noi ne rugăm pentru toate acestea în Numele lui Isus Hristos.

Credința mea privește înspre Tine,

care ai murit pe cruce,

DOMNUL Dumnezeu meu!

Dăruiește-mi bunăvoința Ta,

ia de la mine toată vina

și lasă-mă, Isuse

să fiu al Tău pe veci.

Vreți aceasta într-adevăr? Acceptați, ridicați mâinile și spuneți: „Acum o primesc de la El.”

Dacă voi merge prin necaz,
ajută-mă să privesc spre Tine,
care ai suferit pentru mine!
și dacă îmi dăruiești bucurie,
nimic nu mă va despărți de Tine;
Eu merg de mână cu Tine
în patria noastră!

Noi vrem să ne aplecăm capetele:

Acest mesaj serios este prezentat într-un fel aspru, dar totuși este adevărul. Dacă puteți să credeți smeriți pentru ce v-ați rugat, atunci o veți primi. Să nu vă lăsați înlăturați prin nimic de pe drumul acesta. Rămâneți statornici! Indiferent cât predic, ce fac eu sau ce face altcineva, va reacționa în voi atunci când o veți primi ca proprietatea voastră personală. Dacă credeți aceasta din toată inima, atunci vi se va împlini ce ați cerut. Dacă ați recunoscut păcatele voastre, Dumnezeu v-a iertat. Să nu vă mai îndoiiți. Dacă ați fost decăzuți, astfel ați fost aduși înapoi în dimineața aceasta. Dacă aveți nevoie de Duhul Sfânt, atunci lăsați-vă botezați în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor voastre. Așa este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. El nu îl va schimba din cauza unei biserici sau denominațiuni. În felul acesta trebuie să rămână. Noi trebuie să îndeplinim cerințele Lui, nu ale unei biserici, ci ceea ce cere El. Asta trebuie să-o facem.

Dacă este scris: „Rugăciunea îi va ajuta bolnavului ...”, dacă sunteți bolnavi, astfel eu m-am rugat rugăciunea credinței pentru voi. Voi v-ați rugat împreună cu mine în inima voastră și ați crezut. Acceptați, rămâneți statornici. Va trebui să fie așa. Nimic nu v-o poate lua. Indiferent cât de trist arată, voi să spuneți: „Și dacă se vede că mai sunt bolnav.” Asta nu face nimic. Este ca într-un tablou pe care îl privești de aproape. Aripile îngerilor se ating. Asta este. Dumnezeu este acela care se face de cunoscut în felul acesta de binecuvântări. Dacă vi se pare trist, apropiați-vă un pic și priviți încă o dată. Vedeți dacă nu este Dumnezeu acolo și împlinește Cuvântul Lui.

În timp ce avem aplecate capetele noastre, îl rog pe păstorul nostru, fratele Neville, să încheie această adunare. Amin.